

[Miljøministeren]

har jeg på den baggrund fundet det rigtigt at give en række berørte myndigheder og organisationer lejlighed til at udtale sig om forslagene i betænkningen. Denne høringsrunde er nu afsluttet, og jeg har derfor nedsat en arbejdsgruppe i Miljøministeriet, som bl.a. på baggrund af de indkomne høringssvar skal vurdere, hvorledes betænkningen kan følges op.

Jeg kan oplyse, at jeg har bedt arbejdsgruppen om at fremkomme med sin vurdering senest den 1. marts i år. På baggrund heraf vil jeg tage stilling til, hvilke initiativer jeg mener der skal iværksættes. Miljø- og Planlægningsudvalget vil umiddelbart blive orienteret om resultatet heraf.

Det vil efter min opfattelse være naturligt, at overvejelserne i Miljø- og Planlægningsudvalget om det fremtidige klagesystem gennemføres på baggrund heraf. Lad mig dog for god ordens skyld understrege, at jeg ser store principielle og praktiske problemer med at ændre sammensætningen i Miljøankenævnet, der jo er et domstolslignende organ.

Når det er sagt, ønsker jeg i øvrigt ikke på nuværende tidspunkt at kommentere de enkelte dele i det foreliggende beslutningsforslag. Jeg skal blot henstille, at den videre drøftelse af beslutningsforslaget i udvalget afventer afslutningen af de overvejelser, jeg her har gjort rede for.

Ahlmann-Ohlsen (KF):

Det danske samfund, som vi kender det i dag, har mange grundpiller, som det er værd at værne om, hvis morgendagens samfund skal have mulighed for at blive endnu bedre end det, vi kender i dag. En af de ting, vi for enhver pris må kæmpe for at bevare, er samfundets karakter af et retssamfund, og i et sådant retssamfund skal ingen naturligvis domfældes af f.eks. politiske domstole i Danmark. Det er ikke gaden parlament eller magtfulde pengemænd, der skal bestemme, om love regler er overholdt eller ej; det er uafhængige domstole, der skal varetage denne funktion i et retssamfund.

Det siger sig selv, at retssamfundet også skal fungere på miljøområdet, det gør det nu, og det gør det på en solid måde med et miljøankenævn, som blev til og født igennem et samarbejde mellem Socialdemokratiet og Det Konservative Folkeparti, der jo i sin tid var de eneste partier, der havde fremsyn til at bære miljøbeskyttelsesloven igennem. Den har fungeret,

og det samarbejde har fungeret godt siden da, og de mennesker, der har arbejdet i administrationen, skal ikke have utak for den indsats, de har gjort også i Miljøankenævnet.

Det forslag, vi behandler i dag, er opdelt i 2 afdelinger. Den afdeling, der efter Arealudvalgets forslag appellerer til at modernisere selve klagegangen, vil Det Konservative Folkeparti gerne være med til at drøfte, som vi tidligere har sagt sidst i april måned, i Folketinget. Dengang talte Socialdemokratiet om, at man ville lade et udvalgsarbejde foregå i Århus via professor Ellen Margrethe Basse, men jeg må ærligt talt sige, at der, når man ser dette forslag i dag, ikke er ret meget tilbage af de tanker, som fru Basse har fremført. Man udtaler altså her igen et ønske om at ændre Miljøankenævnet fra at være en sagligt kompetent miljødomstolslignende instans til noget, som vil få karakter af politisk domstol. Fremover skal Miljøankenævnet efter forslaget ikke sammensættes af specialister, men af politisk udpegede personer. Det siger sig selv, at dette organ med en sådan sammensætning hurtigt vil blive til en miljøpolitisk boksering.

Vi bryder os ikke om miljøpolitiske domstole, der som denne ifølge forslaget selv skal afgøre, om de vil anse sagen for så vigtig, at de vil behandle den; det vil give store muligheder for fejlskøn.

Der er ikke meget i forslagens § 2, jeg kan take forslagsstillerne for. Hvis dette her blev virkelighed, ville vi komme i den uholdbare situation, at de selv samme miljøpolitikere, som den ene måned får vedtaget en miljølovgivning, den næste måned måske er »dommere« efter samme lov. Det minder ikke påfaldende om grundlovens § 3, der som bekendt beskriver adskillelsen af den lovgivende, den udøvende og den dømmende magt. Man kan selv tænke sig til den usikkerhed, en sådan situation må give hos dem, der ikke allerede er de allerbedste venner, med selv barske miljøfolk i Folketing og Miljøankenævn.

Det sidste punkt i forslaget, hvorefter man vil give de mindste miljøgrupperinger lejlighed til at klage, er et forslag, vi ikke umiddelbart har sympati for, idet vi dog naturligvis har sympati for de pågældendes arbejde ude i landet også i de store organisationer.

Med disse ord vil den konservative folketingsgruppe afvise forslaget.